

פרופ' יעקב טלמון תשובה לנתן אלתרמן

אין זה מנתגי להגיב על דברי פולקס, אשר כוונתם אינה לקבוע עובדות, או ל" לבן בעייה, כי אם להציק, להעליל, להשמיץ, להסית.

כפיצור — תכליתם, רצח אופי"; ובלתיטותו לבצע את זמנו לא רק שאין המתפלג מס שורה לבדוק את העניין לאשורו, אלא ממציא ומס" רס דברים, טופל פירושים מעוותים, וקורא לתוך דברי יריבו מתשבות ומאוזנים ש" מעולם לא היו לו.
לא הייתי מניב אף על דבר ריו של מר נתן אלתרמן (מעי ריב 19.12.69), אלא נוהג כי אותו יהודי פולני, אשר לא היה שועה לצעקה, "זייר" מפני שקק, או נכנס לרין ודברים עם שכול צורת גידוסיים וקלי לות, לו זיחה זאת שאלה של כבודי האישי, או שמי הטוב בלבד, אולם הבהרת, סרופי-סוריים" יהעניבים העקרוניים שהיו העילה להשתוללותו של סר אלתרמן פאלצים אותי ל" כד.

בקטע הגדון של הרצאתי ב- פני הכנס על סבסוד ישראל-ערב בהודאה כמתי סטר חיבורים (בפני קהל רב שהמגין את אהדהו לנואם בדרכים שור נות) אמרתי, שגורלם של הי יהודים בתפוצות נקבע לארי רך הדורות על ידי העובדה שהגויים החייחטו אליהם לא כאל עם, מטרה בסני עצמה, י"כ, נתון אשר אליהם ברא נ"ו הוא לא, אלא ראו בהם פכשול, בעייה "מן ירבו", סגע, משל" זה רעה, צרה; לתהיה זאת אידוניה מראית אם התפתח מערכת יחסים מעין זו בינינו ובין הערבים שבשליטתנו ב- שטחים. לשם המחשה ה" כרתי את הזעזוע מחשתי לס" ני כשנת ומעלה, באשר בדע" דמי בדריהים הדיסלומאטיים של שגריר פולין במרלין לפני 1939, ליססקי, נתקלתי בדריח שלו על שיחה עם היטלר, זכה הסיהרר גולל בסניו את חכ" גיח מדגסקר ואמר שיגרש את כל יהודי אירופה, כולל פולין, לאוחו זאי, והשגריר — כדב" ריו הוא — הפסיקו וקרא ב" התלהבות: "הוד מעלתך, אם העשה כדבר הזה בשבילנו, ה" עם הפולני יקים לך בווארשה את האנדרטה היפה ביותר ב" עולם!" לסיפור הזה תוספת את תמליה: "בשקראתי את דברי ליססקי אמרתי בלבי: "רבנן עולם, רק אל תביאנו להלכי רוח ורגשות כאלה!" — כלומר לא של היטלר כלל, אלא של ליססקי כמיצג בעניין זה את הפולנים. זמיד עברתי לפרק אחר בהרצאתי. גימניה הגאצית כלל לא שימשו נושא בנאומי. (רשימותי המפורסות למדי מתחזות עתה לפני).

כל הדברים אשר סר אלתרמן מן מביא מהדרי"ה של כתב, של המשמרי על אזרחותי שלא ל" לכת בדרכי הנאצים אינם אלא דרוש על אבתב חווא, אשר כנראה לא ראה סגס בהוספת פירושים שלו לדברי או בתום לב לא זריגיש שהוא מוסיף עליהם מהרהורי לבו. אולם אם הכתב מדבר על כוונותי כב" לול להתיות ולתהדיר, מר אלי-חרמן אומד שאני עשיתי, גני" רה שורה", "אנלוגיה", "קיש" רנג... במניה של ישראל", לוח מתוטף ומפירוש שלו, שאני גותן, "אירדק עיוני", לצמיחת מחנות התשמדה הנאציים, על ידי שהיא (האנלוגיה) מפרשת את סבירותו וחזיונו של התה" ליד שבסותו גזילקו הכבשונים", אני שואל: מה היא המנטליות החולנית וההגיון המעוות של אדם המסוגל לתוציא משפט בנה מתחת ידיו?

זו הפעם השניה שבפולמוס עמי צועק מר אלתרמן: "זי" בה! דיבה על הפם היחודי", יוצאי פולין יוכרו את מגפת משפט דיבה שפשטה במרלין בשנות השלושים: מאות ואולי אלפי יהודים נעשלו לכלא ל" שנים בעוזן, הוצאת דיבה על הפם הפולני". זאת היא קלי-עות הטיעון, ואשר מסתה היא פורקו לתסכולם ולעדות של מרת שחורה ממרסמח בהם.

ונקמץ אשפפהי חפליך
לפלי הנשמה פטו
לתלותו בשורים ומלך
ולמרקו סצוארי קצמו
ובאשר לדברים האונטטומי-
ביים, הרי יזובר בהם בהרות-
בה בשני הימורים שעומדים
לראיה אוד בימים הקרובים, ו" אתר מ"ה ב"מפוצי".